

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ὁρθόδοξος Παρέμβασις

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΩΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΦΥΛΗΣ

• Ἀριθμὸς τεύχους 34 • Σεπτέμβριος - Νοέμβριος 2025 •

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ

ΩΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΦΥΛΗΣ

- **Έδρα:** • Κτηριακό συγκρότημα Αγίου Ιωσήφ του Μνήστορος, οδός Θρασυβούλου 88, Φυλή Αττικής.
- **Επίσημος Ιστότοπος εις τὸ Διαδίκτυον:** www.imorph.org • **Γραφεία Μητροπόλεως:** • **Διεύθυνσις:** Λεωφ. Φυλῆς 44 (Δημοτική Ἐνότης Φυλῆς), Τ.Κ. 133 51, ΦΥΛΗ - ΕΛΛΑΣ. • **Αριθμ. Τηλεφ.:** 210 2487388. • **Τηλε-αντίγραφα (Telefax):** 210 2487389. • **E-mail:** mitropolis-orfyl@imorph.org •
- **Ἐκδότης-Διευθυντής:** Μητροπολίτης Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός. • **Συντάσσεται** ὑπὸ Ἐπιτροπῆς.

Ἱεροὶ Ναοὶ καὶ Παρεκκλήσια

- Αγίου Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος, Φυλή Ἀττικῆς. • Ἁγίων Βασιλείου τοῦ Μεγάλου καὶ Ἱηγορίου Θεολόγου, Φυλή Ἀττικῆς. • Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσου, Ἄνω Λιόσια Ἀττικῆς. • Ὁσίου Σεραφεῖμ Δομβοῖτου, Φυλή Ἀττικῆς.

Ἱερὰ Μονὰ καὶ Ἡσυχαστήρια

- Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης (Ἀνδρῶν), Φυλή Ἀττικῆς. • Ἁγίων Ἀγγέλων (Γυναικεία), Ἀφιδναί Ἀττικῆς. • Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης (Γυναικεία), Ἀφιδναί Ἀττικῆς. • Ἁγίας Παρασκευῆς (Γυναικεία), Ἀχαρναί Ἀττικῆς. • Παναγίας Ὁδηγητρίας, Ἀχαρναί Ἀττικῆς. • Παναγίας Πορταΐτισσης (Γυναικεία), Φυλή Ἀττικῆς.

Μετοχιακοὶ Ἱεροὶ Ναοὶ καὶ Παρεκκλήσια

- Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καὶ • Ἀγίου Νικολάου, καὶ • Ἁγίων Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης, Κολωνός Ἀθηνῶν. • Ὁσίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, Ροῦφ, Βοτανικός Ἀθηνῶν. • Ὁσίας Ξένης τῆς Ρωσίδος καὶ • Ἀγίου Μερκουρίου, Νέα Παλάτια Ὁρωποῦ Ἀττικῆς. • Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, Βλαστός Καλάμου Ἀττικῆς. • Ἀγίου Ἐλευθερίου, Κουβαράς Ἀττικῆς. • Προφῆτου Ἠλίου, Αἰλὶς Χαλκίδος. • Ἀγίου Φιλαρέτου Ὁμολογητοῦ, Σκοῦρτα Βοιωτίας. • Ἀγίων Πέντε Ὁμολογητῶν, Σπάτα. • Παναγίας Παρηγορητρίας, Κολώνες Σαλαμίνος. • Ἀγίου Ἀνδρέου διὰ Χριστὸν Σαλοῦ, Τροιζήνα. • Αναλήψεως τοῦ Κυρίου, Ἀνθούπολις Πατρῶν. • Ἀγίου Γεωργίου Τροπαιοφόρου, Ροῖτικα Πατρῶν. • Ἀγίου Ἰωάννου Μαξιμοβίτη, Ἀραχωβίτικα Πατρῶν. • Παναγίας Γιάτρισσας, Ἀσπρόχωμα Καλαμάτας. • Ἀγίου Ἰσαύρου, Γαρίτσα Κερκύρας. • Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, Θεσσαλονίκη. • Ἀγίων Ἰβ' Ἀποστόλων, Κύμινα Θεσσαλονίκης. • Ἀγίου Δημητρίου, Χαλάστρα Θεσσαλονίκης. • Ἀγίου Γεωργίου, Ἐρέτρια Εὐβοίας.

Μετοχιακὰ Ἱερὰ Μονὰ καὶ Ἡσυχαστήρια

- Αγίου Χαραλάμπους, Δροσιά Ἀττικῆς. • Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος, Συκάμινον Ὁρωποῦ Ἀττικῆς. • Τιμίου Προδρόμου, Ὁξύλιθος Κύμης Εὐβοίας. • Ἁγίας Μαρίας Μαγδαληνῆς, Κρύα Βρύση Καλαμπάκας. • Ἁγίων Πάντων, Σφυρεῖα Ἀγρινίου. • Ἀγίου Χριστοφόρου, Χρυσοβίτσα Θέρμιον Αἰτωλίας. • Ἁγίας Παρασκευῆς, Ρόγγια Χρυσοβίτσας Θέρμιον Αἰτωλίας. • Ἀγίου Δημητρίου, Τήνος.

Προνοιακὸ Ἔργο

- Σύλλογος Ὁρθοδόξων Γυναικῶν «ΑΓΙΟΣ ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ Ο ΕΛΕΗΜΩΝ», Λεωφ. Φυλῆς 107 (Δημοτική Ἐνότης Φυλῆς), ΤΚ 133 51, Φυλή Ἀττικῆς, Τηλ. 2102412162, Πρόεδρος: κα Ἀθηνᾶ Χωριατοπούλου.

Μητροπολιτικὴ Ὁμάδα Ἑργασίας, Κατηχητικοῦ Ἔργου, Παιδείας καὶ Πολιτισμοῦ

- Λεωφ. Φυλῆς 44, Δημοτικὴ Ἐνότης Φυλῆς.

«Ἐνοριακὴ Ἑστία Εἰκονογραφίας»

- Λεωφ. Φυλῆς 18, Δημοτικὴ Ἐνότης Φυλῆς.

Πολιτιστικὸ Ἔργαστήρι: «Ἡ Πανύμνητος»

- Ὁδὸς Φειδίου 1 καὶ Ἰφιγενείας, Δημοτικὴ Ἐνότης Φυλῆς.

Χορωδία καὶ Ὁρχήστρα

- «Ἑλληνορθόδοξη Κληρονομία». Διεύθυνσις: Ἱερομ. π. Διονύσιος.

Ἐνωσις Ἐθελοντῶν Αἰμοδοτῶν «† ὁ Ἑσταυρωμένος»

- Λεωφ. Φυλῆς 44, Δημοτικὴ Ἐνότης Φυλῆς.

Σύνδεσμος Ἐθελοντῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας

- Λεωφ. Φυλῆς 44, Δημοτικὴ Ἐνότης Φυλῆς.

✠ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ✠

- «Θεμελιώδεις Ἀρχὲς τῆς ἐν Χριστῷ Ζωῆς • Εὐαγγελικὸς Δεκάλογος. Μέρος Η΄. Ἡ Ἐλεήμων Καρδιά» 3
- «Οἰκοδομητικὲς Συνάξεις» • Ταπεινὴ Πανήγυρις τοῦ Ἀγίου Φιλαρέτου τοῦ Νέου Ὁμολογητοῦ 6
- «Εὐχαριστήρια 2025» • Ἀναμνήσεις 7
- Στὴν Πύλη τοῦ Νέου Ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους 11
- Ἑορτές, Πανηγύρεις, Συνάξεις 12
- Ἡ κοίμησις τῆς ἀειμνήστου Γεροντίσσης Εἰρήνης • «Ἡ πνευματικὴ μας πορεία πρὸς τὸ Σπήλαιον τῆς Βηθλεὲμ ἀρχισε...» • Βιβλιοπαρουσιάσεις 14
- Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας • Ὁ Μητροπολίτης Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς 15

Θεμελιώδεις Ἀρχές τῆς ἐν Χριστῷ Ζωῆς • Εὐαγγελικὸς Δεκάλογος Μέρος Η'. Ἡ Ἐλεήμων Καρδιά

† Κυριακὴ Β' Λουκᾶ, 29η Σεπτεμβρίου 2025 ἐκ. ἡμ.

† Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές·

Ἡ ἀνάβασίς μας στὴν Οὐρανοδρόμο Κλίμα-
κα συνεχίζεται, βεβαίως πάντοτε μὲ τὴν
Χάρι τοῦ Κυρίου μας καὶ τὴν βοήθεια τῆς Παν-
αγίας Μητέρας μας καὶ τὴν δύναμι τοῦ Τιμίου
Σταυροῦ.

Ἀπομένουν τρεῖς ἀκόμη βαθμίδες...

Ἡ ἀνάβασις εἶχε ἀρχίσει τὸν Μάρτιο τοῦ 2018,
στὴν προοπτικὴ τῆς καλλιέργειας δύο βασικῶν
πνευματικῶν ἐργασιῶν: τῆς ἐν Χριστῷ Ὑπευθυ-
νότητος καὶ Ὁριμότητος.

Εἶχαμε ὑπογραμμίσει, ὅτι προϋπόθεσις τῆς
Εὐαγγελικῆς Ὑπευθυνότητος καὶ Ὁριμότητος
εἶναι ἡ βαθεὶα καὶ γόνιμος Αὐτοκριτικὴ.

Ἡ Αὐτοκριτικὴ παραπέμπει στὸ κά-
τοπτρο...

Προκειμένου νὰ ἰδοῦμε τὸ πρόσωπό
μας, χρειάζεται ἓνας καθρέφτης... Προ-
κειμένου νὰ γνωρίσουμε τὸν ἑαυτό μας,
ἀπαιτεῖται ἓνας πνευματικὸς καθρέφτης.

Χρειαζόμεθα λοιπὸν ἓναν καθρέφτη, ἓνα
ἐργαλεῖο αὐτοκριτικῆς, ἓναν Εὐαγγελικὸ Δεκά-
λογο, ὁ ὁποῖος νὰ περιλαμβάνῃ τὶς Θεμελιώ-
δεις Ἀρχές τῆς ἐν Χριστῷ Ζωῆς.

Ὅταν καθρεφτίζουμε τὸν ἑαυτό μας στὶς
Ἀρχές αὐτές, διαλύονται οἱ ψευδαισθήσεις γιὰ
τὸ πρόσωπό μας, ἐφ' ὅσον ἡ Αὐτοκριτικὴ θὰ
μᾶς ὀδηγήσῃ στὴν Αὐτογνωσίᾳ, ἡ ὁποία εἶναι
ἀπαραίτητη προϋπόθεσις τῆς Ὑπευθυνότητος
καὶ τῆς Ὁριμότητος.

■ Μέχρι τὸ τέλος τοῦ 2019, εἶχαμε ἀναφερθῇ
περιληπτικὰ στὶς ἑπτὰ πρῶτες Ἀρχές, εἶχαμε ἀνέ-
βει τὶς ἑπτὰ πρῶτες βαθμίδες τῆς Οὐρανοδρόμου
Κλίμακος: τὴν Μωρία τοῦ Σταυροῦ, τὴν Πτωχεῖα
τοῦ Πνεύματος, τὸ Τελωνικὸν ἦθος, τὸ Διακο-
νικὸν ἦθος, τὴν Παιδικὴ Ἀθωότητα, τὴν Καθα-
ρότητα τῆς Καρδιάς καὶ τὴν Συγχωρητικότητα.

Ἐπικαλοῦμαι τὴν εὐλογία τοῦ Ἀειμνήστου
Πατρός, Γέροντος καὶ Μητροπολίτου μας † Κυ-
πριανοῦ, ὡς καὶ τὶς πολύτιμες προσευχές Σας,

προκειμένου νὰ συνεχίσουμε τὴν ἀνάβασί μας
στὴν ὀγδόη βαθμίδα, τὴν Ἐλεήμονα Καρδιά.

• «Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στό-
μα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίᾳ Σου» (Ψαλμ. ν' 17).

* * *

η. Ἡ Ἐλεήμων Καρδιά

Ὅταν, μὲ τὴν Χάρι τοῦ Θεοῦ, λαμβάνουμε τὸ
Ἅγιο Βάπτισμα, ἢ ὅταν ἀργότερα, μὲ τὴν Με-
τάνοια καὶ Ἐξομολόγησι, ἀρχίζουμε συνειδητὰ
τὴν σχέσι μας μὲ τὸν Σωτῆρά μας Χριστό, ἤδη
εὐρισκόμεθα στὴν ἀρχὴ μιᾶς Μεγάλης Ἀναμονῆς,
μιᾶς Προσδοκίας.

Περιμένουμε τὸν Νυμφίο μας Χριστό!...

Καὶ στὴν Ἀναμονή μας αὕτη δὲν εἴμεθα
μόνοι...

Μέλλει νὰ φανερωθῇ ἡ Δόξα μας, ἡ
Ἀνακαινίσις μας, ἡ ὁποία θὰ εἶναι τόσο
ἐνδοξη, ὥστε ἀναμένει Αὐτὴν μὲ σφοδρὴ
προσδοκία ὅλη ἡ Κτίσις... Ἡ Κτίσις ἔχει
ὑποταχθῇ στὴν φθορὰ καὶ στενάζει καὶ
ὑποφέρει μαζί μας...

Ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος μᾶς ὁμιλεῖ ἀπο-
καλυπτικὰ γιὰ τὴν Δόξα αὐτὴν τοῦ ἀνακαινι-
σμένου Μελλοντικοῦ / Ἐσχατολογικοῦ Κόσμου:

«Λογίζομαι γάρ, ὅτι οὐκ ἄξια τὰ πα-
θήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλ-
λουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς·
ἡ γὰρ ἀποκαταδοκία (ἐντονὴ προσδο-
κία) τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν
υἱῶν τοῦ Θεοῦ ἀπεκδέχεται (περιμένει)·
τῇ γὰρ ματαιότητι (φθορᾷ) ἡ κτίσις ὑπε-
τάγει... καὶ αὕτη ἡ κτίσις ἐλευθερωθή-
σεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς
τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων
τοῦ Θεοῦ· οἶδαμεν (γνωρίζουμε) γάρ,
ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει καὶ συνω-
δίνει ἄχρι τοῦ νῦν...». (Ρωμ. η' 18-22)

Ἡ Ἀναμονή μας αὕτη παρομοιάζεται μὲ τὴν
ἐντονὴ / σφοδρὴ ἀναμονὴ τῆς νύμφης, ἡ ὁποία
ποθεῖ τὴν ἔλευσι τοῦ νυμφίου, τὴν ἐνωσί της μὲ
τὸν νυμφίο!...

Ἄς θυμηθοῦμε τὴν χαρακτηριστικὴ Παραβολὴ τῶν Δέκα Παρθένων (Ματθ. κε' 1-13).

Περιμένουμε τὸν Νυμφίον μας!...

Εὐρισκόμεθα σὲ ἐγρήγορσι «εἰς ἀπάντησιν (προϋπάντησιν) τοῦ Νυμφίου»...

Δὲν πρέπει νὰ ἀφήσουμε τὰ Ἀυχνάρια μας νὰ σβήσουν...

Ὁφείλουμε νὰ τὰ διατηροῦμε ἀναμμένα καὶ φωτεινά... Νὰ τροφοδοτοῦμε αὐτὰ συνεχῶς μὲ τὸ **λάδι**, μὲ τὸ **Ἔλεος** καὶ τὴν **Εὐσπλαγχνία**...

«Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ᾗ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ἔρχεται». (Ματθ. κε' 13)

Ἔλεος, Ἐλεημοσύνη, **Εὐσπλαγχνία**...

Εἶναι πολὺ γνωστὸς σὲ ὅλους μας ὁ **Μακάριμος** τοῦ Κυρίου μας:

«**Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται**». (Ματθ. ε' 7)

Στὴν ἐν Χριστῷ **Ζωή**, ἡ **Ἐλεημοσύνη** δὲν ταυτίζεται μόνον μὲ τὴν παροχὴ μιᾶς ὑλικῆς βοηθείας στὸν συνάνθρωπό μας.

Ὅπως λέγει ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος,

«**ποικίλος ὁ τῆς Ἐλεημοσύνης τρόπος, καὶ πλατεῖα αὕτη ἡ Ἐντολή**».

(Ἱ. Χρυσόστομος, Εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον, PG 57, στλ. 227, Ὁμιλία ΙΕ', § 8')

Συγχωροῦμε, συμπαθοῦμε, συμπάσχουμε, συμπονοῦμε, συμμετέχουμε καρδιακῶς στὰ δεινὰ καὶ τὶς θλίψεις τῶν συνανθρώπων μας.

Ὁ Κύριός μας καὶ Θεός μας εἶναι πλήρης Ἐλέους, Ἀγάπης καὶ Ἀγαθότητος... Μᾶς συμπονεῖ, μᾶς συμπαθεῖ, μᾶς συγχωρεῖ, μᾶς δίδει συνεχῶς εὐκαιρίες ἐπανόδου στὸν Πατρικὸ Ὀἶκο...

Γι' αὐτό, μᾶς προτρέπει ὁ Χριστός μας νὰ Τοῦ ὁμοιάσουμε:

«**Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ ὁ Πατὴρ ὑμῶν Οἰκτίρμων ἐστί**».

(Λουκ. ζ' 36)

Τί μᾶς ἐξισώνει μὲ τὸν Θεὸ καὶ Πατέρα μας;

«**Τὸ ἐλεεῖν καὶ οἰκτεῖρειν**», λέγει ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος: «**οὐκ εἶπεν, ... ἐὰν νηστεύητε, ὅμοιοί ἐστε τῷ Πατρὶ ὑμῶν· οὐκ εἶπεν, ἐὰν παρθενεύσητε, οὐδὲ εἶπεν, ἐὰν εὐχησθε, ὅμοιοί ἐστε τῷ Πατρὶ ὑμῶν... Ἀλλὰ τί; Γίνεσθε οἰκτίρμονες**».

(Ἱ. Χρυσόστομος, Πρὸς Τιμόθεον Ἐπιστολὴν Δευτέραν, PG 62, στλ. 633-634, § γ')

Ἡ **συμπάθεια** / **συμπόνια** καὶ ἡ **εὐσπλαγχνία** **μορφώνει-σφραγίζει**, τρόπον τινά, στὶς καρδιές μας, στὶς ψυχές μας, τοὺς **θεϊκοὺς χαρακτήρες** καὶ μᾶς **ἐξομοιώνει**, κατὰ χάριν, μὲ τὸν Θεό.

Ἐλεήμονες δὲν εἶναι μόνον ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι προσφέρουν ὑλικά ἀγαθὰ, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐκφράζουν μὲ ἔμπρακτῃ καὶ ἀνιδιοτελεῖ **Εὐσπλαγχνία** τὴν συμπαράστασί τους πρὸς τὸν πλησίον, ἐχθρὸν καὶ φίλον, τόσον ὑλικά, ὅσο – καὶ κυρίως – πνευματικά.

Ἡ **Ἐλεήμων Καρδία** συνενώνει ἀρρήκτως ὅλες τὶς **Ἐντολές** τοῦ Κυρίου μας καὶ ἀποτελεῖ τὸ **κέντρον** καὶ τὴν **καρδίαν** αὐτῶν... Μᾶς βοηθεῖ νὰ **δραπετεύσουμε** ἀπὸ τὴν **φυλακὴ τοῦ ἑαυτοῦ** μας, χάριν τοῦ **Ἀδελφοῦ**, καὶ καθιστᾷ τὴν **καρδιά** μας **σκήνωμα** τῆς **Δόξης** τοῦ **Θεοῦ**.

Ὁφείλω ὁμως νὰ διευκρινίσω, ὅτι ὁ ἀνώτατος βαθμὸς αὐτοῦ τοῦ Χαρίσματος, δηλαδὴ τῆς **Ἐλεήμονος Καρδίας**, εἶναι γιὰ τὸν ἐμπαθῆ καὶ μικρόψυχο καὶ φίλαυτο ἄνθρωπο κάτι τὸ ἀσύλληπτο καὶ ἱλιγγιώδες.

Παρὰ ταῦτα, καλὸ εἶναι νὰ ἀφήσουμε τὸν Ἀββᾶ Ἰσαὰκ τὸν Σύρο νὰ μᾶς περιγράψῃ αὐτό, ὥστε νὰ **καθρεφτισθοῦμε** στὰ θεόπνευστα λόγια του καὶ νὰ βοηθήσουμε τὸν ἑαυτό μας στὴν ἐργασία τῆς σωτηρίου **Αὐτοκριτικῆς**.

«**Καὶ τί ἐστὶ καρδία ἐλεήμων; Καὶ**

εἶπε· Καὺσις καρδίας ὑπὲρ πάσης τῆς κτίσεως, ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ὀρνέων καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν δαιμόνων καὶ ὑπὲρ παντὸς κτίσματος. Καὶ ἐκ τῆς μνήμης αὐτῶν καὶ τῆς θεωρίας αὐτῶν ῥέουσιν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ δάκρυα ἐκ τῆς πολλῆς καὶ σφοδρᾶς ἐλεημοσύνης τῆς συνεχούσης τὴν καρδίαν. Καὶ ἐκ τῆς πολλῆς καρτερίας (ἐπιείκειας), σμικρύνεται ἡ καρδία αὐτοῦ (μικραίνει ἡ ἀντοχὴ τῆς καρδιᾶς) καὶ οὐ δύναται βαστάξαι ἢ ἀκοῦσαι ἢ ἰδεῖν βλάβην τινὰ ἢ λύπην μικρὰν ἐν τῇ κτίσει γινομένην. Καὶ διὰ τοῦτο καὶ ὑπὲρ τῶν ἀλόγων καὶ τῶν ἐχθρῶν τῆς ἀληθείας καὶ ὑπὲρ τῶν βλαπτόντων αὐτόν, ἐν πάσῃ ὥρᾳ εὐχὴν μετὰ δακρύων προσφέρει τοῦ φυλαχθῆναι αὐτοὺς καὶ ἰλασθῆναι αὐτοῖς (γιὰ νὰ τοὺς προστατεύῃ ὁ Θεὸς καὶ νὰ

τοὺς ἐλεήσῃ), **καὶ ἕως πάλιν ὑπὲρ τῆς φύσεως τῶν ἐρπετῶν ἐκ τῆς πολλῆς αὐτοῦ ἐλεημοσύνης τῆς κινουμένης ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀμέτρως** (ἀπὸ αὐτὸ τὸ τόσο ἰσχυρὸ αἶσθημα ἐλέους ποὺ κινεῖται στὴν καρδιά σου νὰ δέσσαι χωρὶς δισταγμὸ) **καθ' ὁμοιότητα τοῦ Θεοῦ**».

(Πιρὰρ ΞΒ', σελ. 736, Θεοτόκη ΠΑ', σελ. 306)

Εἶναι λοιπὸν ἡ **Ἐλεήμων Καρδιά** πράγματι ἓνα **Μεγάλο Ἄωρο** τοῦ **Θεοῦ!**... **Ἐν** τούτοις, ὀφείλουμε νὰ ἐκφράσουμε τὴν ἀγαθὴ μας προαίρεσι καὶ τὴν καλὴ μας διάθεσι στὸν **Χριστό** μας καὶ νὰ ἀγωνισθοῦμε αὐτομεμψόμενοι.

Ἐπαναλαμβάνω ὅ,τι πολλὰς φορὲς ἔχουμε ἀκούσει:

Ὁ ἐν **Χριστῷ** ἀγωνιζόμενος, γιὰ νὰ ἐνωθῇ μὲ τὸν **Θεό**, καταβάλλει μίαν συνεχῆ καὶ ἐργώδη **προσπάθεια**, ἡ ὁποία καλεῖται στὴν **Ὁρθόδοξη Παράδοσί** μας **Φυλακὴ τῶν Πέντε Αἰσθήσεων, τῆς τε Φαντασίας, τοῦ Νοὸς καὶ τῆς Καρδίας**.

Αὐτὴ ἡ νηπτικὴ προσπάθεια, ἡ ὁποία ὀνομάζεται **Ἡσυχασμός-Ἡσυχαστικὴ Ἐμπειρία**, ὅταν συνυπάρχει καὶ συμπορεύεται μὲ τὴν συνεχῆ κοινωνία τῶν **Ἀχράντων Μυστηρίων**—τὴν **Εὐχαριστιακὴ Ἐμπειρία**, ἀνοίγει τὴν **Καρδιά** μας καὶ γίνεται **σκῆνωμα** τῆς **Ἀκτίστου Δόξης** τοῦ **Θεοῦ**.

Γι' αὐτὸ καὶ οἱ **Ἅγιοι** μᾶς προτρέπουν καὶ ἐνθαρρύνουν νὰ ἔχουμε, ὡς πρώτη ἐπιδίωξι πνευματικῆς, τὸ τρισευλογημένο **Ἑλεος**.

«Καὶ τοῦτο δέ, ἀδελφέ, παραγγέλλω σοι», λέγει ὁ Ἀββᾶς Ἰσαὰκ ὁ Σύρος· **«ἔστω ἐκνικῶν ἐν σοὶ αἰὲ ὁ σταθμὸς τῆς Ἐλεημοσύνης** (νὰ νικοῦν πάντα μέσα σου τὰ σταθμὰ τῆς Ἐλεημοσύνης), **ἕως ἂν αἰσθηθῇς ἐν ἑαυτῷ ἐκείνου τοῦ Ἑλέους, οὗ ἔχει ὁ Θεὸς πρὸς τὸν κόσμον... Καρδιά ἀπότομος καὶ ἀνηλεὲς οὐδέποτε καθαρίζεται... Ἄνθρωπος ἐλεήμων, ἱατρός ἐστι τῆς ψυχῆς αὐτοῦ· τὴν σκότωσιν γὰρ τῶν παθῶν, ὡς ἐν πνεύματι βιαίῳ, καταδιώκει ἐκ τῶν ἔνδον αὐτοῦ».**

(Πιρὰρ ΝΔ', σελ. 686, 687, Θεοτόκη ΛΔ', σελ. 151)

Ἐν κατακλείδι: ὅλες οἱ προσπάθειές μας, ὅλες οἱ ἐν **Χριστῷ Ἀσκήσεις** μας, εἶναι ἀπαραίτητο,

προκειμένου νὰ μὴν ἀποβοῦν μάταιες, νὰ εἶναι ἐνωμένες μὲ τὴν **Εὐσπλαγχνία** καὶ νὰ μᾶς ὀδηγοῦν στὴν εὐλογία μιᾶς **Καρδιάς Ἐλεήμονος**.

Ἐνα σύγχρονό μας παράδειγμα / γεγονός, μὲ τὸ ὁποῖο συμπληρώνω τὶς ταπεινὲς σκέψεις μου ἀπόψε, ὑπογραμμίζει—μὲ ἰδιαίτερη μάλιστα ἔμφασι—τὴν μεγάλη αὐτὴ ἀλήθεια.

«Κάποτε, κάποιος Μοναχὸς ἔφυγε ἀπὸ τὸ Κοινόβιό του καὶ τὴν εὐλογημένη ὑπακοὴ καὶ πῆγε στὴν Ἐρημο, νὰ γίνῃ Ἡσυχαστής... Ὁ λογισμὸς του ἀπαίτουσε νὰ ἀφοσιωθῇ μέρα-νύχτα στὴ μελέτη καὶ θεωρία τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ μάλιστα στὸ Μυστήριό τῆς Τριαδικότητος τοῦ Ἁγίου Θεοῦ. Ἐτσι πίστευε, ὅτι θὰ μπορούσε, μέσα στὴν ἔρημιὰ καὶ στὴ γαλήνη τῆς ἡσυχίας, νὰ ἐνωθῇ μὲ τὸν Θεό, χωρὶς μέριμνες καὶ χωρὶς σκοτοῦρες.

Ὑστερα ὁμῶς ἀπὸ δύο-τρεῖς ἡμέρες, σὲ κάποια στιγμή τῶν ἱερῶν του στοχασμῶν, αἰσθάνθηκε κοντά του τὴν παρουσία κάποιου...

Ἐνα μικρὸ ποντικάκι εἶχε ἀνεβῇ στὴ μπαλωμένη καὶ τρύπια παντόφλα του καὶ μυριζόταν τὸ μεγάλο δάκτυλο τοῦ ποδιοῦ του!...

Ἐτσι ἀποσπάσθηκε ἡ προσοχή του καὶ ἦταν ἀδύνατο νὰ κρατήσῃ ἀμετακίνητο τὸν νοῦ του στὴν ἐνθύμησι τοῦ Θεοῦ καὶ στὴν προσευχή του.

Τὸ εἶδε καὶ εἶπε μέσα του: «Ἐγὼ ἄφησα τὰ πάντα γιὰ νὰ ἐπικοινωνῶ ἀμέριμνα καὶ σωστὰ μὲ τὸν Θεό, καὶ νὰ ἔρχεται τώρα νὰ μοῦ τῇ χαλᾷ ἓνα ποντίκι! Ἐ, αὐτὸ παρατραβάει τὸ σχοινί!...».

Καὶ λέγει νευριασμένα στὸ ποντίκι:

- Γιατί, βρὲ σιχαμένο, μοῦ διακόπτεις τὴν προσευχή μου;...

- Γιατὶ πεινάω!... ἀπάντησε τὸ ποντίκι.

- Καὶ ὁ Ἡσυχαστὴς ἀνταπάντησε μὲ ἀγανάκτησι, χωρὶς ν' ἀναρωτηθῇ πῶς μίλησε μὲ ἀνθρώπινη φωνὴ τὸ ποντίκι!

- Φύγε ἀπὸ δῶ, μαγαρισμένο!... Ἐγὼ προσπαθῶ μὲ χίλιους κόπους νὰ ἰδῶ πῶς θὰ ἐνωθῶ μὲ τὸν Θεό, καὶ σὺ ἤρθες νὰ μοῦ ζητήσης ν' ἀσχοληθῶ μὲ τὴν κοιλιά σου!...

Καί... φράπ! τὸ τινάζει ἀπὸ τὸ πόδι του

Στὸ Δημαρχεῖο Φυλῆς

«Οἰκοδομητικὲς Συνάξεις»

«Θεμελιώδεις Ἀρχές
τῆς ἐν Χριστῷ Ζωῆς»

Τὴν Κυριακή, 29η Σεπτεμβρίου 2025 ἐκ. ἡμ., καὶ τὴν Κυριακή, 17η Νοεμβρίου 2025 ἐκ. ἡμ. πραγματοποιήθηκαν στὸ Δημαρχεῖο τῆς Φυλῆς «Νικόλαος Λιάκος», τοῦ Δήμου Φυλῆς, δύο **Συνάξεις Οἰκοδομητικὲς** τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, μὲ κεντρικὸ Ὁμιλητὴ τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτη Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανό, καὶ θέμα **«Θεμελιώδεις Ἀρχές τῆς ἐν Χριστῷ Ζωῆς»: η. Ἡ Ἐλεήμων Καρδιά» καὶ θ. Ἡ Θυσιαστικὴ Ἀγάπη***.

Παρατίθεται στὸ παρὸν τεύχος ἡ Ὁμιλία γιὰ τὴν **Ἐλεήμονα Καρδιά** καὶ θὰ παρατεθῇ στὸ ἐπόμενο ἢ Ὁμιλία περὶ τῆς **Θυσιαστικῆς Ἀγάπης**.

Τὴν Ὁμιλία ἀκολούθησε κάθε φορὰ συζήτησις.

• **Τ**ὰ μηνύματα τῶν Συνάξεων, μὲ τὴν προτροπὴ γιὰ ἐγρήγορσι, αὐταπάρνησι καὶ ἀγωνιστικὸ φρόνημα, ἔδωσαν στοὺς παρόντες μία ἰδιαίτερα δυνατὴ ὥθησι νὰ ἀναλάβουν νόμιμα καὶ καρποφόρα τὸν ἀγῶνα τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς. □

(*) Βλ. https://www.imoph.org/Publications_el/VideoSeriesC.html

Στὸ ὁμώνυμο Ἱερὸ Ναῦδριον στὰ Σκοῦρτα Βοιωτίας

Ταπεινὴ Πανήγυρις τοῦ Ἁγίου Φιλαρέτου τοῦ Νέου Ὁμολογητοῦ (1903-1985)

Τὴν Δευτέρα, 28η Ὀκτωβρίου 2025 ἐκ. ἡμ., ἐπανηγύρισε τὸ Ἱερὸ Ναῦδριον τοῦ Ἁγίου Φιλαρέτου τοῦ Νέου Ὁμολογητοῦ, Μητροπολίτου Νέας Ὑόρκης καὶ Ἀνατολικῆς Ἀμερικῆς, στὰ Σκοῦρτα Βοιωτίας.

Τὴν Θεϊὰν Λειτουργίαν ἐτέλεσε κατανυκτικὰ ὁ Αἰδεσιμ. π. Απόστολος Φύκιας.

Συμμετεῖχαν οἱ Χοροὶ τῶν Ἁγίων Ἱεραρχῶν καὶ Ὁμολογητῶν, αἱ Οὐράνιαι Δυνάμεις, στὴν Σύναξι τῶν Ὁποίων ἐκοιμήθη ὁσιακῶς τὴν 8ην Νοεμβρίου 1985 ὁ Ὁμολογητὴς Ἱεράρχης, καὶ ὅλη ἡ Θριαμβεύουσα Ἐκκλησία...

Παρέστησαν συμπροσευχόμενοι ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, καὶ ὀλίγοι πιστοί, ζητῶντες τὴν ἀρωγὴ τοῦ πρώτου Ποιμένος, τοῦ ἀγωνισθέντος σθεναρῶς κατὰ τῆς αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. □

στὴν ἀπέναντι γωνιά τῆς σπηλιᾶς του.

Καὶ τότε τὸ ποντίκι γυρίζει καὶ μὲ πολλὴ ἡρεμία, ἀφοῦ τὸν κοίταξε στὰ μάτια, τοῦ ἀπαντᾷ μὲ ἀνθρώπινη γλῶσσα:

- **Μάθε το μιὰ γιὰ πάντα, πάτερ: Ἄν δὲν μπορέσης νὰ ἐνωθῇς μὲ τοὺς γύρω συνασκητάς σου καὶ μὲ τὸν Γερο-Ἀββακούμ, ποὺ ψήνεται στὸν πυρετὸ καὶ πεθαίνει ἀπὸ τὴν πείνα μέσα στὴ διπλανή σου σπηλιά, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸν κάθε “Ἀββακούμ”, δηλαδὴ τὸν “πλησίον” σου**

ποὺ πονάει καὶ ὑποφέρει,

ποὺ πεινάει καὶ διψάει,

ποὺ κεῖται γυμνὸς καὶ πληγιασμένος,

καὶ ἂν δὲν τὸν συμπονέσης

καὶ δὲν τοῦ σταθῇς στὸ πρόβλημά του, τότε..., ποτὲ μὰ ποτέ! δὲν θὰ μπορέσης νὰ ἐνωθῇς μὲ τὸν Θεὸ τῆς Ἀγάπης καὶ τοῦ Ἑλέους.

Καὶ χάθηκε ὁ ποντικός!...».

(Πρωτ. Στεφ. Κ. Ἀναγνωστοπούλου, Πνευματικὲς Διαδρομὲς στοὺς Μακαρίσμούς, σελ. 288-289, Πειραιᾶς 2009)

* * *

**Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί μου καὶ Ἀδελφές μου·
Εὐχαρίστως τώρα νὰ συζητήσουμε γιὰ τὴν
Ἐλεήμονα Καρδίαν.**

Σᾶς εὐχαριστῶ!

Ὁ Μητροπολίτης

† ὁ Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανός

«Εὐχαριστήρια 2025» «Εὐγνωμοσύνη Φωναῖς Αἰσίαις»

Τὴν Κυριακή, 6η Ὀκτωβρίου 2025 ἐκ. ἡμ., μετὰ τὴν εὐλογία, τὴν καθοδήγησι καὶ τὴν παρουσία τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου μας Ὡρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, πραγματοποιήθηκε ἡ **Γ' Ἐκδήλωσις** τῶν ἀνανεωμένων «**Εὐχαριστηρίων**», τὰ ὁποῖα μετὰ τὴν Χάρι τοῦ Θεοῦ ἐπανευστάθησαν τὸ 2016, στὰ ὅρια πλέον καὶ ὑπὸ τὴν αἰγίδα καὶ εὐθύνη τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, μετὰ τίτλο «**Εὐγνωμοσύνη Φωναῖς Αἰσίαις**».

Στὴν Αἴθουσα Ἐκδηλώσεων τοῦ Β' Γυμνασίου Ἄνω Λιοσίων, τὴν ὁποία παρεχώρησε εὐγενῶς ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκησις, προσήλθαν μαζί με τὸν Σεβασμ. Ποιμένα μας, οἱ Σεβασμ. Μητροπολίτης Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος καὶ Ἐπίσκοπος Ἑтна κ. Ἀνξέντιος, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ταλαντίου κ. Καλλίνικος, ὁ πολυσέβαστος Γέροντας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Κυπριανοῦ Ἀρχιμανδρίτης π. Θεοδόσιος, πολλοὶ Κληρικοί, Μοναχοὶ καὶ Μοναχῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, ὡς καὶ πολλοὶ λαϊκοί, Μέλη καὶ φίλοι τῆς Ἀγιοκυπριαντικῆς Οἰκογενείας...

Τὸ Πρόγραμμα τῆς Ἐκδηλώσεως, διαρκείας περίπου δύο ὥρων, τὸ ὁποῖο συνεκίνησε καὶ ἐνθουσίασε τὸ πυκνὸ ἀκροατήριον, περιελάμβανε ἐκκλησιαστικὸν Ὑμνον, τρία «Προσόμοια Εὐγνωμοσύνης» (ἦχος α', «Ἀναστάσεως ἡμέρα»), συντεθειμένα εἰδικὰ γιὰ τὰ ἐφετινὰ «Εὐχαριστήρια», μία συγκινητικὴ ταινία 10' μετὰ στιγμιότυπα ἀπὸ τὴν ζωὴ καὶ τὴν Ποιμαντικὴν δρᾶσιν τοῦ τιμωμένου Ἀειμνήστου Γέροντος καὶ Μητροπολίτου μας, ὡς καὶ «Εὐχαριστήρια» τῆς Α' Περιόδου, μία Ὁμιλία, παραδοσιακὰ τραγούδια καὶ ὀργανικὰ τῆς Χορωδίας-Ὀρχήστρας μας: «Ἑλληνορθόδοξη Κληρονομία» ἰδιαίτερα ἀγαπητὰ στὸν Αἰμνήστο Γέροντά μας καὶ τὴν διανομὴ εἰδικοῦ Ἀναμνηστικοῦ.

Παραθέτομε τὴν Ὁμιλία, μετὰ τίτλο «Ἀναμνήσεις», τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Μεθώνης κ. Ἀμβροσίου.

Ὁμιλία στὴν Ἐκδήλωσιν «Εὐχαριστήρια 2025»

Ἀναμνήσεις

Σεβασμιώτατοι, ἅγιοι πατέρες, μητέρες, ἀδελφές καὶ ἀδελφοί,

Πέρασαν τώρα δεκατρία ἔτη ἀπὸ τότε ποὺ ἀπὸ μᾶς χωρίσθηκε σωματικῶς ὁ μακαριστὸς Μητροπολίτης Κυπριανός, καὶ ἄλλα ἑπτὰ περίπου ἀπὸ τότε ποὺ στερηθήκαμε τὴν ἐπικοινωνία μαζί του, ὥστε τώρα ὑπάρχει μία γενεὰ Ἀγιοκυπριανιτῶν ποὺ μεγάλωσε, βέβαια, μετὰ τὴν παρακαταθήκην ποὺ μᾶς ἄφησε, ἀλλὰ χωρὶς νὰ τὸν γνωρίζῃ προσωπικῶς. **Γιὰ** αὐτὸν τὸν λόγο σκέφθηκα νὰ δώσω σήμερα, ἐπικαλούμενος τὶς εὐχές του, μία σκιαγραφία τῆς προσωπικότητος καὶ τῆς βιοτῆς του ἀπὸ τὴν προσωπικὴ μου πείρα σαράντα ἐτῶν συγκατοικήσεως μαζί του. **Δὲν** θὰ ἀναφερθοῦμε ἐδῶ στὴν πορεία τῆς ζωῆς του, ἀλλὰ στὶς ιδιότητες τῆς μοναδικῆς του προσωπικότητος, ποὺ τὸν ἔκαναν ἓνα ἀπὸ τὰ πρὸ ἐξέχοντα ἐκκλησιαστικὰ πρόσωπα τῆς ἐποχῆς του.

■ **Ὁ Πατέρας** μας, ὅπως ᾔθελε ὁ ἴδιος νὰ τὸν ὀνομάζομε, διότι ἐξέφραζε ἀκριβῶς τὴν σχέση ποὺ ἔπρεπε νὰ ἔχομε ἡμεῖς τὰ πνευματικά του τέκνα

μαζί του, δὲν ἦταν κατὰ κόσμον μορφωμένος. **Ἀπλῶς** τελείωσε τὸ σχολεῖο καὶ ἀμέσως, παρὰ τὴν ἐξαιρετικὴν τοῦ εὐφυΐα, ἀναγκάσθηκε νὰ ἐργάζεται γιὰ τὴν συντήρησιν τῆς οἰκογενείας. **Μάλιστα**, ὅταν εἶδε τὴν διεφθαρμένην ζωὴ μιᾶς ἱερατικῆς σχολῆς, στὴν ὁποία τὸν ἔστειλε ἓνας καλὸς ἱερεὺς νὰ σπουδάσῃ, *ἔφυγε τρέχοντας* μετὰ ἀπὸ λίγες μόνο ἡμέρες. **Ἡ** μόρφωσίς του ἦταν τελείως ἄλλης μορφῆς, μόρφωσις πατερικὴ, δημιουργημένη ἀπὸ τὴν διπλὴ πηγὴ τῶν πατερικῶν συγγραμμάτων καὶ τὴν συμβουλὴν τῶν συγχρόνων Γερόντων. **Συνέχεια** ὁ λόγος τοῦ ἀνέφερε τὰ παραδείγματα ποὺ εἶχε λάβει ἀπὸ ἱεροὺς ἄνδρες καὶ γυναῖκες, διὰ νὰ ἀναφέρω ἐδῶ μόνο μερικοὺς: τὸν Πατέρα Εὐγένιον Λεμονῆ, τὸν Πατέρα Φιλόθεο Ἀγγελάκη, τὴν Γερόντισσα Μαγδαληνὴ τῆς Αἰγίνης, τὸν Κρήτης Τιμόθεο, τὸν Πατέρα Ἀπόστολο τοῦ Ἀγρινίου, τὸν Πατέρα Ἀμφιλόχιο τῆς Πάτμου, τὸν Ἅγιο Γλυκερίο τῆς Ρουμανίας, καὶ πλείστες ἄλλες ἁγίες μορφές τῆς ἐποχῆς

μας, καὶ ὅλως εἰδικῶς τὸν πνευματικό του πατέρα, τὸν Π. Φιλόθεο Ζερβάκο, καὶ τὴν Ὁσία Μυρτιδιώτισσα τῆς Κλεισούρας, τὴν ὁποία ἐκεῖνος ἔκανε γνωστὴ παγκοσμίως. **Ἦ**ταν ἔτσι τελείως φυτευμένος καὶ στερεωμένος στὴν ζωντανὴ Παράδοσι τῆς Ὁρθοδοξίας, καὶ ἀντλοῦσε τὴν δική του διδασκαλία ἀποκλειστικὰ ἀπὸ τὶς καθαρὲς πηγὲς τοῦ Ὁρθοδόξου πολιτισμοῦ καὶ πείρας. **Τί**ποτε στὸν λόγο του δὲν ἦταν ἀπλῶς προῖον τῆς δικῆς του διανοητικῆς ἐργασίας, ἀλλὰ τὰ πάντα ἦταν ἀπὸ τὴν αὐθεντικὴ πείρα τῆς Ἐκκλησίας. **Λό**γος αὐθεντικός, καὶ δι' αὐτὸ πιστευτὸς καὶ πειστικός.

Τὸ σπάνιο χάρισμα τοῦ λόγου καὶ τῆς ὁμιλίας του πῆγαν ἀπὸ αὐτὴν τὴν αὐθεντικότητα. **Πο**λλές φορές μᾶς ἔλεγε, ὅτι ὅταν ὁμιλοῦσε, ὁ πρῶτος ἀκροατὴς ἦταν ὁ ἴδιος, δηλαδὴ ὁ λόγος του δὲν ἦταν καρπὸς τῆς δικῆς του σκέψεως, οὔτε μελέτης οὔτε ἐτοιμασίας, ἀλλὰ τῆς φωτίσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καρπὸς προσευχῆς γιὰ τὴν ὠφέλεια τῶν ἀκροατῶν, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἰδίου. **Λό**γος μεστός, λόγος κατανοητός, λόγος προσιτός, καὶ μακρὰ ἀπὸ κάθε ὑποκρισία ἢ πλαστὴ κομπόση, πράγματα ποὺ κάνουν τόσα κηρύγματα ἄλλων, κατὰ τὰ ἄλλα σεβαστῶν, προσώπων κουραστικὰ καὶ τελικῶς ἀνωφελῆ.

■ **Ἄ**λλο δῶρον τοῦ Θεοῦ ἦταν ἡ ἀπέραντή του μνήμη. **Οἱ** περισσότεροι ἀπὸ μᾶς διαβάζομε ἓνα βιβλίον ἢ ἀκοῦμε μία ὠφέλιμη ἱστορία, καὶ σὲ λίγες ὥρες, ἢ τὸ πολὺ σὲ λίγες μέρες τὰ ἔχουμε ξεχάσει. **Ὁ** Πατέρας μας ποτέ! **Ἐ**γὼ τὸν ὑπηρετοῦσα πάντα ὡς διερμηνέας στὰ ταξίδια στὸ ἐξωτερικό, καὶ θυμᾶμαι τὴν ἐκπληξί μου, ὅταν ἐκεῖνος χρόνια ἀργότερα διηγίοντο ἱστορίες ποὺ εἶχα μεταφράσει ὁ ἴδιος, ἀλλὰ εἶχα τελείως ξεχάσει. **Τί**ποτε τὸ ὠφέλιμο δὲν τοῦ ξέφευγε!

Ὁ λόγος του, διότι δὲν ἦταν λόγος θεωρητικός, ἀλλὰ λόγος προσωπικῆς πείρας, γέμιζε τὴν ψυχὴ τῶν ἀκροατῶν, καὶ ἀπαιτοῦσε τὴν προσοχὴ ὡς αὐθεντικός. **Καὶ** αὐτὸ ἴσχυε τόσο γιὰ τὸν δημόσιο λόγο ὅσο καὶ γιὰ τὸν προσωπικό. **Ἦ**ταν πραγματικῶς θεοδίδακτος, διότι ὁ λόγος του ἦταν προῖον τῆς δικῆς του πνευματικῆς πείρας, ὅχι κάποιας μελέτης ἢ κοσμικῆς σοφίας. **Ἄ**ν θέλω ἐδῶ νὰ δώσω τὴν ἐντύπωσι, ὅτι καταφρονοῦσε τὴν κοσμικὴ μὀρφωσι, διότι εἶχε πάντοτε τὸν πρέποντα σεβασμὸ γιὰ τὴν κατὰ κόσμον ἐπιστήμη, ἀλλὰ νὰ τονίσω τὴν ὑπερφυσικὴ ἀρχὴ καὶ πηγὴ τῆς δικῆς του σοφίας.

■ **Ἄ**λλο χαρακτηριστικὸ τῆς προσωπικότητός του, ποὺ δοκίμαζα πολλές φορές στὴν διάρκεια τῶν ταξιδιῶν μας στὸ ἐξωτερικό, ἦταν ἡ ἐτοιμότητα νὰ ἀντλή ὠφέλεια καὶ ἀπὸ τὰ πιὸ ἀπροσδόκητα παραδείγματα. **Πα**ραδείγματος χάριν, θυμᾶμαι καλὰ τὴν πρωτοβουλία του νὰ ἐπισκεφθῇ τὶς κοινότητες τῶν Amish στὴ Πενσυλβάνια τῆς Ἀμερικῆς, ἀκόμη καὶ ἓνα βουδδιστικὸ μοναστήρι στὴν Καλιφόρνια, ἢ ἓνα ναὸ τῶν Ἰνδουιστῶν στὸ Ναϊρόμπι! **Ἀ**πὸ τοὺς Προτεστάντες στὴν Ἀμερικὴ ἔλαβε τὸ καλὸ παράδειγμα τῆς καθαρῆς, ἀγνῆς καὶ φυσικῆς κοινωνικῆς ζωῆς, ἀπὸ τὸ δεύτερο τῆς κρυφῆς δυνάμεως τῶν πνευμάτων τῆς πονηρίας. **Ἄ**ν ἀναπαυόταν ποτὲ μὲ αὐτὰ ποὺ ἤξερε, ἀλλὰ πάντα ἤθελε νὰ μάθῃ, ὅχι, βέβαια, ἀπλῶς γιὰ τὴν ἀπόκτησι γνώσεων, ἀλλὰ γιὰ τὴν ὠφέλεια ποὺ μπορούσε νὰ μεταδίδῃ μὲ τὶς ἐμπειρίες του.

■ **Αὐ**τὸς ὁ χαρισματικὸς χαρακτήρας του τὸν ἔκανε νὰ εἶναι προσιτὸς σὲ ἀνθρώπους ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων. **Θυ**μᾶμαι τὴν ἴδια στιγμὴ μαζὶ του νὰ ἔχω συναντήσῃ καὶ συζητήσῃ ἐπὶ μακρὸν μὲ δύο βασιλεῖς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, τὴν στενὴν φιλία ποὺ διατηροῦσε μὲ μία ἀγράμματη γιὰγιά στὴν Εὐβοία, ποὺ ἐπισκεπτόταν κάθε φορὰ ποὺ περνοῦσε ἀπὸ ἐκεῖ. **Σ**τὴν ζωὴ μου, ποὺ εἶναι τώρα ἀρκετῶν ἐτῶν, δὲν ἔχω γνωρίσει ἄνθρωπο μὲ πιὸ ἀνοικτὸ ὀρίζοντα: δὲν ἦταν κανένας ἀποκλεισμένος ἀπὸ τὸ ἐνδιαφέρον του, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἀμετανόητο ἁμαρτωλό. **Ὅ**ταν διέκρινε τὴν σκληρότητα καὶ τὴν ἐκούσια ἀμετανοησία, μόνο τότε δὲν ἔχανε τὸν πολύτιμο χρόνο του.

■ **Καὶ** αὐτὴ ἡ παρατήρησις μᾶς φέρνει στὸ πιὸ σημαντικὸ σημεῖο τῆς προσωπικότητός του, καὶ αὐτὸ εἶναι ἡ καθολικὴ του ἀγάπη γιὰ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους κάθε εἵδους, κάθε φυλῆς, κάθε χώρας, καὶ κάθε τάξεως. **Ὅ**σο καιρὸ διατηροῦσε τὴν φυσικὴ καὶ διανοητικὴ δύναμι, ἦταν ἐτοιμος νὰ θυσιάσῃ ὅλο τὸν χρόνο του γιὰ νὰ συμβουλευθῇ τοὺς πλανεμένους, νὰ παρηγορήσῃ τοὺς θλιμμένους, καὶ νὰ διορθώσῃ τοὺς ἁμαρτωλούς. **Ἀ**φοῦ πολλές φορές ἤμουν ὁ μεταφραστὴς του ὅταν μιλοῦσε μὲ ἀλλόγλωσσους, θυμᾶμαι τὴν ἀκούραστη ἀφοσίωσί του ἀκόμη καὶ στὸν πιὸ ἀσήμαντο ἄνθρωπο ποὺ τὸν εἶχε ἀνάγκη. **Ἐ**ξομολογοῦμαι μάλιστα, ὅτι ἔφθана πολλές φορές στὸ σημεῖο τῆς τελείας ἐξαντλήσεως καὶ ἀγανακτήσεως μὲ τὸν κόπο τῆς μεταφράσεως, ἀπὸ τὸ πρωῒ μέχρι ἀργὰ τὴν νύκτα. **Ἐ**γὼ κουραζόμουν, ἐκεῖνος ποτέ, ὅταν ὑπῆρχε ἡ δυνατότητα νὰ ὠφελήσῃ κάποιον.

■ Αυτό τὸ χαρακτηριστικὸ μᾶς φέρνει σὲ μία ἄλλη μεγάλη ἀγάπη τῆς ζωῆς του: τὴν Ἱεραποστολή. **Ο**πως διαβάζομε στὸν Βίο τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ποὺ ὡς κοσμικὸς ἔφερε τὸ ὄνομά του, καὶ ὁ Πατέρας μας θεωροῦσε πραγματικὰ τὴν ἡμέρα χαμένη, ἐὰν δὲν εἶχε φέρει κάποιον κοντὰ στὸν Χριστό, μέσα στὴν Ἀγία Του Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. **Μ**ὲ τὴν δική του πρωτοβουλία ιδρύθηκαν οἱ Ἱεραποστολές μας στὴν Σουηδία, στὴν Ἰταλία, στὴν Γερμανία, στὴν Κένυα καὶ στὸ Κονγκό. **Μ**ὲ τὴν δική του πρωτοβουλία δημιουργήθηκαν οἱ σχέσεις γνωριμίας πρῶτον, καὶ μετὰ πλήρους κοινωνίας μὲ τὶς τοπικὲς Ἐκκλησίες τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Βουλγαρίας, τῆς Ρουμανίας, τῆς Γεωργίας καὶ τῶν Ρώσων τῆς Διασποράς. **Κ**αὶ ἔτρεχε ὁ ἴδιος, ὅσο εἶχε τὶς δυνάμεις, σὲ ὅλες αὐτὲς τὶς περιοχές, συνοδευόμενος, συνήθως ἀπὸ τὸν ταλαίπωρο πατέρα Ἀμβρόσιο, στὸν ὁποῖο εἶχε ἀναθέσει νὰ μάθῃ τὶς γλῶσσες τῶν διαφόρων περιοχῶν ποὺ ἐνδιαφερόταν. **Ἡ** ἀγάπη του καὶ ὁ ζῆλος του εἰδικῶς γιὰ τὴν Ρουμανικὴ Ἐκκλησία τοῦ Παλαιοῦ Ἡμερολογίου, καὶ ἡ πνευματικὴ ταύτισι μὲ τὸν τότε Μητροπολίτη Σίλβεστρο ἔκανε πολλοὺς νὰ μιλήσουν γιὰ ἓναν ἄνθρωπο σὲ δύο σώματα! **Θ**υμᾶμαι πολλὸ ζωντανὰ τὴν ὁδύνη του γιὰ τὸν θάνατο τοῦ Μητροπολίτου Σιλβέστρου, ποὺ τοῦ στοίχισε περισσότερο ἀπὸ καμμία ἄλλη ἀπώλεια ποὺ παρατήρησα τόσα χρόνια. **Ο** ἴδιος ὁμολογοῦσε, ὅτι τὸν Μητροπολίτη Σίλβεστρο ἀγαποῦσε πάνω ἀπὸ ὅλους τοὺς συνεπισκόπους τῆς Ἑλλάδος.

Ἦταν κυρίως στὸ ἔργο τῆς Ἱεραποστολῆς ποὺ ἤμουν σὲ συνεχῇ ἐπαφὴ μαζί του, καὶ μποροῦσα νὰ παρακολουθῶ τὶς κινήσεις, τὶς ἀγωνίες καὶ τὶς προτεραιότητές του. **Εἶ**χε βαθεῖα κατανόησι τῶν διαφορῶν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς νοοτροπίας τῶν λαῶν τῶν ἄλλων μερῶν τοῦ κόσμου, καὶ, ὅπως μπορούσε εὐκόλα νὰ συσχετίζεται μὲ ἀνθρώπους κάθε κοινωνικῆς τάξεως στὴν Ἑλλάδα, ἔτσι μπορούσε νὰ σχετίζεται καὶ νὰ χαίρεται καὶ νὰ συμπαθῇ καὶ νὰ συμπάσχη μὲ τοὺς ἀνθρώπους ὅλων τῶν λαῶν. **Τὸ** ἐνδιαφέρον του γιὰ τὸν Σουηδό, γιὰ τὸν Κενυάτη, γιὰ τὸν Αὐστραλό, γιὰ τὸν Ἰαπωνέζο, ἦταν ἀκριβῶς τὸ ἴδιο. **Ἀ**γωνία του ἦταν νὰ φέρῃ κοντὰ στὸν καθένα τὴν ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας Του. **Ἀ**γωνία του ἐπίσης ἦταν νὰ φυτευθοῦν Μο-

ναστήρια παντοῦ, μὲ τὴν πολλὴ σωστὴ σκέψι, ὅτι ὁ Μοναχισμὸς εἶναι ἡ καλύτερη μαρτυρία γιὰ τὴν Ὁρθόδοξη Χριστιανικὴ Πίστι μας στὸν ἔξω κόσμο. **Μ**ὲ τὴν εὐλογία του, παραδείγματος χάριν, ἡ Ἱεραποστολή μας στὴν Ἀφρικὴ σήμερα ἀριθμεῖ 79 κληρικούς, 7 μοναχοὺς καὶ 18 μοναχές, καὶ δεκάδες χιλιάδες κόσμο. **Κ**αὶ σημειώνομε ὅτι, μὲ ἐλάχιστες ἐξαιρέσεις, κανένας ἀπὸ αὐτοὺς δὲν προερχόταν ἀπὸ τοὺς νεοημερολογίτες, ἀλλὰ ἦταν καρπὸς τῶν δικῶν του ἱεραποστολικῶν κόπων.

■ **Ἡ** ἄλλη δραστηριότητα ποὺ ὅλοι θυμόμαστε, ἀλλὰ στὴν ὁποία ἐγὼ ὁ ἴδιος εἶχα λιγότερη προσωπικὴ σχέσι, ἦταν οἱ συνεχεῖς καὶ ἐντονοὶ ἀγῶνες γιὰ τὴν υπεράσπισι τῆς καθαρότητος τῆς Πίστεως. **Αὐ**τὴ ἡ ἀγωνία, ποὺ ἐνέπνευσε στὴν ψυχὴ του ὁ Γέροντάς του, Π. Φιλόθεος Ζερβάκος, ἦταν ἡ αἰτία πρωτίστως νὰ διακόψῃ τὴν κοινωνία μὲ τὴν νεοημερολογίτικὴ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος τὸ 1969, πρᾶγμα ποὺ ἐγίνε αἰτία πολλῶν καὶ συνεχῶν συκοφαντιῶν καὶ διωγμῶν ἀπὸ τὴν ἐπίσημὴ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ποὺ ἐγὼ δὲν τὰ ἔζησα, διότι προσῆλθα στὸ Μοναστήρι τέσσερα χρόνια ἀργότερα, τὸ 1973. **Ἡ** ὁμολογία τῆς ἀνοθεύτου Ὁρθοδόξιας ὠδήγησε σὲ πολλὲς ἄλλες δραστηριότητες, ἐκδόσεις καὶ ἐκδηλώσεις, καὶ τὴν διεθνῇ διάδοσι μιᾶς πιὸ βαθείας ἀνησυχίας γιὰ τὴν τόσο ταχεῖα καὶ τόσο γενικὴ πτῶσι τῶν λεγομένων «ἐπισήμων Ἐκκλησιῶν» στὴν συγκρητιστικὴ αἵρεσι τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. **Κ**αθὼς ὁ Πατέρας μας εἶχε συλλάβει ἀπὸ τότε τὴν χρησιμότητα τῶν συγχρόνων μαζικῶν μέσων γιὰ τὴν παγκόσμια ἐνημέρωσι γιὰ τὰ τόσο ἐπίπονα αὐτὰ θέματα τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεώς μας, μέχρι σήμερα ποὺ μιλάμε τὰ ἀντι-οικουμενιστικὰ βίντεο ποὺ μὲ τὴν εὐλογία του ἐτοιμάσθηκαν τότε σὲ πολλὲς γλῶσσες, κυκλοφοροῦν σὲ ὅλο τὸν κόσμο, καὶ ὄχι μόνο ὠφελοῦν τοὺς πιστοὺς, ἀλλὰ καὶ ἐνοχλοῦν τοὺς οἰκουμενιστὰς στὴν ὀλέθρια ἐργασία τους στὴν κατάλυσι τῆς ὀρθοδόξου συνειδήσεως. **Γ**ιὰ αὐτὲς τὶς δραστηριότητες θὰ μπορούσαμε νὰ μιλάμε γιὰ πολλὲς ὥρες, ἀλλὰ σκοπὸς μας ἐδῶ εἶναι περισσότερο νὰ φανερώνομε τὸ πρόσωπο τοῦ Πατέρα μας σὲ ἐκείνους ποὺ δὲν τὸν γνώριζαν προσωπικῶς.

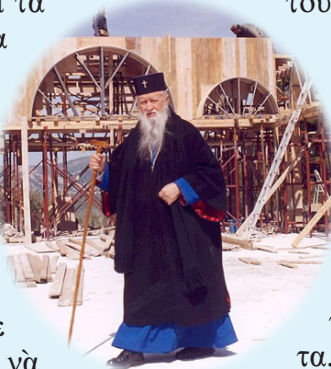
■ **Ο** Πατέρας μας ἦταν ἄνθρωπος δραστήριος καὶ δημιουργικός: ἡ ξεκούρασις καὶ ἡ ἀδράνεια ἦταν τελείως ξένες στὴν ψυχὴ του. **Κ**αὶ πάλιν πρέπει νὰ ἐξομολογηθῶ, ὅτι κοντὰ του μερικὲς φορὲς εἶχα

ἀγανακτήσει μὲ τὶς συνεχεῖς νέες ιδέες καὶ νέες δραστηριότητες, ποὺ συνέχεια μᾶς ὑποχρέωνε νὰ ἀναλάβωμε ὄχι μόνο ἡ ὑπακοή, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀγάπη καὶ ὁ σεβασμὸς ποὺ τρέφαμε γιὰ αὐτὸν ὅλα τὰ πνευματικά του τέκνα. **Καὶ** τί δημιούργησε κατὰ τὴν διάρκειά τῆς ζωῆς στὴν Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ –καὶ σημειώνομε ὅτι ἄρχισε τελειῶς μόνος καὶ τελειῶς πτωχός; **Πρωτίστως** τὸ Μοναστήρι μας, τὰ πολλὰ κτήρια καὶ τοὺς πολλοὺς Ναοὺς, ἀλλὰ πάνω ἀπὸ αὐτὰ τὸ Κοινόβιο τῶν Μοναχῶν, στοὺς ὁποίους ἐνέπνεε ὄχι μόνο τὸ πνεῦμα τοῦ πατρικοῦ καὶ παραδοσιακοῦ Μοναχισμοῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν φιλομάθεια, ὥστε νὰ συμπληρώνωνται στὴν Ἀδελφότητα σχεδὸν ὅλες οἱ τεχνικὲς γνώσεις ποὺ χρειάζονται γιὰ τὴν μικρὴ κοινωνία ποὺ εἶναι ἡ Μοναστικὴ Κοινότητα. **Μετὰ** ἔρχονται τὰ Μετόχια ποὺ ἀνήγειρε μὲ τόση ἐπιμέλεια στὴν Χρυσοβίτσα, στὰ Ρόγγια, στὴν Εὐβοία, Θεσσαλονίκη, Τήνο, Ἀθήνα, Βουκουρέστι καὶ ἀλλοῦ. **Μετὰ** ἔχομε τὰ δύο γυναικεῖα Μοναστήρια: τὴν Μονὴ τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων ποὺ δημιούργησε μαζὶ μὲ τὴν Ὁσιωτάτη Γερόντισσα Κυπριανή, καὶ τὴν Μονὴ τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς ποὺ ἀνέστησε καὶ ἀνέδειξε. **Θὰ** ἦταν παράλειψις ἐδῶ νὰ μὴν ἀναφέρωμε τὴν ἀφοσιωμένη καὶ σκληρὴ ἐργασία ποὺ κατέβαλλε τόσα χρόνια κοντὰ του ὁ Πατὴρ Σεραφεῖμ, ποὺ ἀπὸ παιδάκι ἔγινε ὁ κυρίως συνεργάτης του στὰ ἔργα αὐτὰ τῆς οἰκοδομῆς, τὴν ὁποία συνεχιζεῖ τώρα στὰ γεράματα, ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν πνευματικῶν τέκνων του, πού, ἐμπνευσμένοι ἀπὸ τὶς ιδέες του, ἔδιναν τὸν χρόνον, τὸν κόπον, καὶ πολλάκις τὰ χρήματά τους γιὰ τὴν πραγματοποιήσι τῶν ὀνείρων του.

■ **Πῶς** ἦταν δυνατόν νὰ συνδυασθοῦν αὐτὰ τὰ χαρακτηριστικά μὲ τὰ ἀτελείωτα ἄλλα καθήκοντά του, ὡς ἐπισκόπου καὶ συγχρόνως ἡγουμένου τῆς Μονῆς; **Τὴν** ἐξομολόγησι ὄχι μόνο τῶν Μοναχῶν ἀλλὰ καὶ τόσων λαϊκῶν σὲ ὅλη τὴν Ἑλλάδα; **Τὰ** λειτουργικά, τὰ διοικητικά, τὰ οικονομικά; **Πῶς** μπορούσε ὁ νοῦς του νὰ συγκρατῇ τόσες ὑποθέσεις, τόσα ὀνόματα, τόσες προσωπικὲς ἱστορίες καὶ προβλήματα; **Εἶχε**, βεβαίως, ὅπως εἶπαμε, σπανία μνήμη, ἀλλὰ μαζὶ μὲ αὐτὴν ὑπῆρχε ἡ φανερὴ ἐπέμβασις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ποὺ ἦταν καρπὸς τῆς ἀγαπώσης καρδίας του. **Κοντὰ** του ὁ καθένας αἰσθανόταν, ὅτι ὁ Πατέρας δὲν εἶχε καμμία ἄλλη ὑπόθεσι στὸν νοῦ του ἐκτὸς ἀπὸ τὴν δική του, διότι ἔδινε ὅλη τὴν ψυχὴ καὶ τὴν δύναμι τῆς προσοχῆς του στὸν καθένα

ποὺ βρισκόταν μπροστά του. **Ἔτσι** ὑπαγορεύει ὁ νόμος τῆς ἀγάπης, ποὺ ἦταν ὁ ὁδηγὸς τῆς ζωῆς του. **Εἶναι** σχεδὸν εἴκοσι χρόνια ἀπὸ τότε ποὺ χάσαμε τὴν ἐπικοινωνία μαζί του, ἀλλὰ καὶ σήμερα ἡχεῖ στὰ αὐτιά μου, καί, εἶμαι βέβαιος, στὰ αὐτιά πολλῶν ἀπὸ σᾶς, ἡ φωνὴ τοῦ ἐλέγχου του: **«Αὐτὸ ποὺ ἔκανες, αὐτὸ ποὺ εἶπες, εἶναι σύμφωνα μὲ τὸν νόμον τῆς ἀγάπης;»**. **Τόσες** φορὲς μᾶς ἔλεγε, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐννοοῦσε: **«Τὸ Μοναστήρι μας τὸ ἔχω ἀγαπήσει ὅσο κανένα ἄλλο μέρος στὸν κόσμον, ἀλλὰ ἐὰν διαπιστώσω ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐκεῖ ἡ ἀγάπη, τότε θὰ ἐξαφανισθῶ, καὶ δὲν θὰ ξέρετε ποὺ νὰ μὲ βρῆτε»**. **Στοὺς** Μοναχοὺς, ἀλλὰ καὶ στοὺς λαϊκοὺς ἐπέβαλλε τὸν νόμον τῆς ἀγάπης, ὡς πρῶτον μέλημα στὶς σχέσεις μὲ τὸν Θεὸν καὶ τοὺς ἀνθρώπους.

■ **Δὲν** ὑπάρχει ἄνθρωπος ποὺ νὰ ζήσει καὶ νὰ μὴν ἁμαρτήσῃ, καὶ ὁ Πατέρας μας ἔκανε βεβαίως μερικὰ λάθη, ἀλλὰ πάντα ἀπὸ τὴν ἄδολη καρδιά του, ποὺ τὸν ἔκανε μερικὲς φορὲς νὰ δώσῃ τὴν ἐμπιστοσύνη ἐκεῖ ποὺ δὲν ἔπρεπε, σὲ ἀνθρώπους ποὺ ἐνεργοῦσαν μὲ πονηρία, πρᾶγμα ποὺ ἦταν τόσο ξένο στὴν δική του προσωπικότητα, ὥστε δὲν τοὺς κατανοοῦσε. **Ἀλλὰ** τὰ λάθη του τὰ διώρθωνε ὅσο μπορούσε, καὶ πολλές φορὲς τὰ ἐξομολογήθηκε κατ' ἰδίαν σὲ μᾶς τὰ πνευματικά του τέκνα, ἀλλὰ καὶ δημοσίως.

* * *

Ὅλα ὅσα ἀνέφερα εἶναι μόνο μία γρήγορη περιγραφή, σὰν ἓνα πορτραῖτο, ἂν θέλετε, ποὺ δείχνει τὴν ἐξωτερικὴ ἐμφάνισι τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ συγχρόνως προσπαθεῖ, μέσω αὐτῆς τῆς ἐμφανίσεως, νὰ δώσῃ μία, ἔστω ἐλάχιστη ιδέα τῆς ἐσωτερικῆς ζωῆς. **Δὲν** προσπάθησα νὰ δώσω μία περιγραφή τῆς πορείας τῆς ζωῆς του, διότι περισσότερο ἤθελα νὰ κάνω μία ἀνάμνησι τοῦ ἀνθρώπου γιὰ ἐκείνους ποὺ εἶναι μέλη τῆς πνευματικῆς μας οἰκογενείας, ἀλλὰ δὲν εἶχαν τὴν εὐλογία νὰ γνωρίζουν τὸν Πατέρα μας αὐτοπροσώπως.

Ἦταν ἄνθρωπος πολὺ μεγάλων πνευματικῶν διαστάσεων, δηλαδὴ ὄχι μόνο ἡγετικὸ πρόσωπο, ἀλλὰ πρόσωπο χαρισματικό, ποὺ θύμιζε τὰ λόγια τοῦ Ἁγίου Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωβ: **«Ἀπόκτησε τὴν Χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ θὰ σωθοῦν χιλιάδες ψυχὲς γύρω σου»**. **Αὐτὸ** πραγματοποιήθηκε στὴν ζωὴ του: ἀπὸ τὸ νὰ εἶναι ἓνας Μοναχὸς μόνος του σὲ ἓνα μικρὸ, πτωχό, ἀπομακρυσμένο ἐρημητήριο ἔγινε σὲ λίγα χρόνια πατέρας πλήθους Μοναχῶν, Μοναζουσῶν, καὶ οἰκογενειῶν, καὶ ὁδηγὸς πολλῶν ἁμαρτωλῶν στὸ δρόμον τῆς

✠
Στὴν Πόλὴ
τοῦ Νέου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἔτους
1ῃ Σεπτεμβρίου 2025 - 31ῃ Αὐγούστου 2026

Ἄς ὑποδεχθοῦμε τὸν Νέον Ἐνιαυτὸν τῆς Χρηστότητος τοῦ Κυρίου μας
μὲ Εὐγνωμοσύνη, Χαρά, Ἐλπίδα καὶ μὲ ἀνανεωμένη τὴν Διάθεσι
γιὰ Ἀγῶνα Πνευματικό, γιὰ τὴν Ἀγιότητα.

«Εἰρήνην διώκετε μετὰ πάντων, καὶ τὸν Ἀγιασμόν,
οὗ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν Κύριον» (Εβρ. ιβ' 14).

Ἄς μὴ λησμονοῦμε, ὅτι τὸ Ταξίδι πρὸς τὴν Καρδιά θέλει Ἀγῶνα,

Ἑγρήγορσι, Ἀσκησι, Τήρησι τῶν Ἐντολῶν...

Μὲ τὴν βοήθεια βεβαίως τῆς Θεοτόκου
καὶ πάντων τῶν Ἀγίων... Ἀμήν!

1ῃ Σεπτεμβρίου 2025 ἐκ. ἡμ.,

† Ὁσίου Συμεὼν Στολῖτου

Ἐλάχιστος Διάκονος τῶν τοῦ Χριστοῦ Προβάτων,

Λεντίῳ Ζωνόμενος

† ὁ Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανός

μετανοίας. Ἡ πνευματικὴ του κίνησι, πού, ὅπως εἶπαμε, δὲν ἦταν δική του, ἀλλὰ τῶν παλαιῶν καὶ τῶν συγχρόνων Ἀγίων, ἐλπίζομε, παρὰ τὶς ἀδυναμίες ἡμῶν τῶν διαδόχων του, θὰ συνεχίξει νὰ φωτίζει τὸν δρόμο πρὸς τὸν Οὐρανὸ γιὰ πολλοὺς ἁμαρτωλοὺς πού, σὰν τὸν Ἅγιο Κυπριανό, περιμένουν τὸν ἄνθρωπο νὰ τοὺς δείξει τὸν δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς καὶ σωτηρίας.

Κλείνοντας, θὰ ἤθελα νὰ ἀναλογισθῶ τι σημαίνει σήμερα γιὰ ὅλους μας ἡ μαρτυρία τοῦ Πατέρα μας, τόσο γιὰ μᾶς πού τὸν γνωρίζαμε, ὅσο γιὰ ἐκείνους πού ἀνήκουν στὴν ἐπομένη γενεά, μία γενεὰ Ἀγιοκυπριανιτῶν πού βλέπει τὴν φωτογραφία τοῦ Πατέρα νὰ δεσπόζει παντοῦ στὸ Μοναστήρι μας, ἀλλὰ δὲν εἶχαν τὴν εὐλογία νὰ τὸν ζήσουν ἀπὸ κοντά.

Πρῶτο πρέπει νὰ τονισθῇ, ὅτι οἱ ἄρετες καὶ τὰ χαρίσματα πού ἐκεῖνος κατεῖχε, πολλὴ σπανίως δίδονται ὅλα μαζὶ σὲ ἓνα ἄνθρωπο ὅπως στὸν Πατέρα μας. Οὔτε ἡμεῖς οἱ Ἐπίσκοποι πού φέρομε τὴν ἀγιοπνευματικὴ δωρεὰ τῆς ἀρχιερωσύνης, δὲν ἔχομε καμμία ἐλπίδα νὰ τὸν ὁμοιάζομε στὰ χαρίσματα αὐτά. Τὸ παράδειγμά του γιὰ μᾶς πρέπει μᾶλλον νὰ ἀναζητηθῇ ἄλλου.

Πιστεύω ὅτι ἔγκειται περισσότερο στὴν ἄσκησι τῆς καθολικῆς ἀγάπης πού μᾶς δίδασκε ὁ Πατέρας, ἀγάπης πρὸς τὸν μεγάλο καὶ τὸν μικρό, γιὰ τὸ παιδί καὶ γιὰ τὸ γεροντάκι, γιὰ αὐτοὺς πού μᾶς ἀγαποῦν καὶ γιὰ αὐτοὺς πού μᾶς πολεμοῦν, γιὰ κάθε συνάνθρωπό μας πού βρίσκεται στὴν ἀνάγκη, ἀλλὰ ὅλο περισσότερο γιὰ αὐτοὺς πού,

ὅπως ὁ παραλυτικὸς τοῦ Εὐαγγελίου, «ἄνθρωπο» περιμένουν νὰ τοὺς σπρώξει στὴν σωστὴ κατεύθυνσι, ὥστε νὰ μποῦν στὴν θεραπευτικὴ κολυμβήθρα, δηλαδὴ τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Διότι ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὰ πλάσματά Του ἦταν, διὰ νὰ χρησιμοποιοῦμε μία ἀναλογία, τὸ καύσιμο πού τὸν τροφοδοτοῦσε καὶ τοῦ χάριζε τὴν ἀτελειώτη φυσικὴ καὶ πνευματικὴ ἐνέργεια.

■ Ὅπως, πιστεύω, πολλὰ ἀπὸ τὰ πνευματικὰ του τέκνα, πολλὲς φορὲς τὸν βλέπω στὸν ὕπνο.

Βεβαίως τὰ ὄνειρα δὲν εἶναι πιστευτά, ἀλλὰ ἐνίοτε δείχνουν μία ἀόρατη πραγματικότητα. Εἶδα, λοιπὸν, μία φορά, ὅτι βρισκόμουν στὸ κάτω μέρος μιᾶς μεγάλης πέτρινης σκάλας, καὶ ἄκουσα μία φωνὴ πού εἶπε, ὅτι ὁ Πατέρας κατεβαίνει. Τότε δὲν εἶδα σχῆμα ἀνθρώπου, ἀλλὰ ἓνα φῶς, ἀμυδρὸ στὴν ἀρχή, πού ὅλο δυνάμωνε μέχρι πού ἦταν ἐκτυφλωτικό, καὶ ξύπνησα γεμάτος ἀπὸ τὴν χαρὰ τοῦ φωτὸς ἐκείνου.

Πιστεύομε πραγματικὰ ὅτι ὁ Πατέρας μας εὐρίσκεται στὸ Θεῖο Φῶς, ἀλλὰ καὶ ὅτι, ὡς φίλος Χριστοῦ ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ μεταδίδῃ τὸ φῶς σὲ μᾶς πού βρισκόμαστε στὸ σκοτάδι τοῦ κόσμου τούτου. Νὰ γινώμαστε, λοιπὸν, πιστοὶ ὁπαδοὶ τῆς διδασκαλίας του, ὥστε νὰ ἀξιωθοῦμε νὰ ἔχομε τουλάχιστον μία μικρὴ γωνία στὸ οὐράνιο παλάτι πού ἔχει ἐτοιμάσει γιὰ τὰ ἀγαπητά του πνευματικὰ παιδιὰ. Ἀμήν!

† Ὁ Μεθώνης Ἀμβρόσιος

«Ποίμαινε τὰ Πρόβατά Μου!... Βόσκε τὰ Ἀρνία Μου!...»

Ἑορτές, Πανηγύρεις, Συνάξεις

«Εἰς Ἔργον Διακονίας»

Πανήγυρις Παναγίας Ἱατρίσσης
εἰς τὸν ὁμώνυμον Ἱερὸν Ναόν,
Ἀσπρόχωμα Καλαμάτας,
1η Σεπτεμβρίου 2025 ἐκ. ἡμ.

Ἀγιασμός ἐπὶ τῇ Ἐνάρξει
τοῦ Νέου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἔτους
εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱ. Μητροπόλεώς μας,
4η Σεπτεμβρίου 2025 ἐκ. ἡμ.

Κληρικολαϊκὴ Σύναξις
τῆς Ἱ. Μητροπόλεώς μας,
εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Ἀγίου Κυπριανοῦ,
8η Σεπτεμβρίου 2025 ἐκ. ἡμ.

Ποιμαντικὴ Διακονία
εἰς τὴν Ἱ. Ἐπισκοπὴν Στοκχόλμης
καὶ πάσης Σκανδιναβίας,
10-17η Σεπτεμβρίου 2025 ἐκ. ἡμ.

Προσκύνημα - Ἐπίσκεψις
εἰς τὸ Εἰδικὸ Κατάστημα Κράτησης
Νέων Βόλου,
21η Σεπτεμβρίου 2025 ἐκ. ἡμ.

Πανήγυρις Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης,
εἰς τὴν ὁμώνυμον Ἱ. Μονὴν,
Ἀφίδναι Ἀττικῆς,
24η Σεπτεμβρίου 2025 ἐκ. ἡμ.

Ἱερὸν Μνημόσυνον πρὸς ἀνάπαυσιν
τοῦ Ἀεμνήστου Κυβερνήτου
Ἰωάννου Καποδίστρια, Ναύπλιο,
27η Σεπτεμβρίου 2025 ἐκ. ἡμ.

Πανήγυρις Ἁγίων
Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης,
εἰς τὴν ὁμώνυμον Ἱ. Μονὴν,
2α Ὀκτωβρίου 2025 ἐκ. ἡμ.

Ἀγρυπνία ἐπὶ τῇ δεκάτῃ ὀγδῷ Ἐπετειῷ
τῆς Χειροτονίας τοῦ Σεβασμ.
Μητροπολίτου μας,
4η Ὀκτωβρίου 2025 ἐκ. ἡμ.

Ἐνδεκάτη Ἱερατική Σύναξις
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας,
10ῆ Ὀκτωβρίου 2025 ἐκ. ἡμ.

Δεκάτη Ἐνάτη Αἱμοδοσία,
εἰς Ἱ. Μ. Ἀγίας Παρασκευῆς,
12ῆ Ὀκτωβρίου 2025 ἐκ. ἡμ.

Ἀγρυπνία ἐπὶ τῇ Ἐπετείῳ τῶν Νικητηρίων,
εἰς Ἱ. Μ. Ἀγίας Παρασκευῆς,
15/28ῆ Ὀκτωβρίου 2025

Ποιμαντική Ἐπίσκεψις
εἰς Γερμανίαν-Αὐστρίαν,
18-21ῆ Ὀκτωβρίου 2025 ἐκ. ἡμ.

Ἀγρυπνία πρὸς τιμὴν τῶν Προστατῶν
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας,
1ῆ-2ᾶ Νοεμβρίου 2025 ἐκ. ἡμ.

Ἐγκαίνια - Ἀγιασμός ἐπὶ τῇ Ἐνάρξει
τῆς Ἐκθέσεως Δώρων Ἀγάπης,
3ῆ Νοεμβρίου 2025 ἐκ. ἡμ.

Πανήγυρις Ἀγίων Ἀγγέλων,
εἰς τὴν ὁμώνυμον Ἱ. Μονήν,
8ῆ Νοεμβρίου 2025 ἐκ. ἡμ.

Κουρὰ Θεοκτίστης Μοναχῆς,
εἰς τὴν Ἱ. Μ. Ἀγίων Ἀγγέλων,
8ῆ Νοεμβρίου 2025 ἐκ. ἡμ.

Θεία Λειτουργία ἐπὶ τῇ Μνήμῃ τοῦ Φρικτοῦ
Θαύματος ὑπὸ τοῦ θείου Σπυρίδωνος,
Κέρκυρα, 10ῆ Νοεμβρίου 2025 ἐκ. ἡμ.

Κουρὰ Ταϊσίας Μοναχῆς,
εἰς τὴν Ἱ. Μ. Ἀγίας Παρασκευῆς,
21ῆ Νοεμβρίου 2025 ἐκ. ἡμ.

Πανήγυρις Ἀγίων Πάντων Ἀχαΐας,
εἰς Ἀνθούπολιν Πατρῶν,
24ῆ Νοεμβρίου 2025 ἐκ. ἡμ.

Πανήγυρις Ἀγίου Μερκουρίου,
εἰς τὸν ὁμώνυμον Ἱ. Ναόν,
25ῆ Νοεμβρίου 2025 ἐκ. ἡμ.

«Μακαρία ἡ ὁδὸς ἧ πορεύει σήμερον, Ἀδελφή...»

Ἡ κοίμησις τῆς ἀειμνήστου Γεροντίσσης Εἰρήνης

† 23.10/5.11.2025

Τὴν **Τετάρτη**, 23ῃ Ὀκτωβρίου 2025 ἐκ. ἡμ., † *Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου*, ἀπεδήμησε πρὸς Κύριον, σὲ ἡλικία 85 ἐτῶν, ἡ Ὁσιωτάτη Γερόντισσα Εἰρήνη, Κητόρισσα τοῦ ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου Ἁγίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου, στὸν Βατώντα Νέας Ἀρτάκης Εὐβοίας.

Τὰ τελευταῖα 3 χρόνια, ἐπειδὴ δὲν εἶχε πλέον δυνάμεις νὰ αὐτο-εξυπηρετηθῇ, ἡ Γερόντισσα μεταφέρθηκε στὴν Ἱ. Μ. Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν, στὴν προστασία τῆς Ὁποίας εἶχε θέσει τὸ Ἡσυχαστήριό της, ὡς Μετόχιον. **Ἡ** θεοφιλὴς Ἀδελφότης, ὑπὸ τὴν σεβαστὴ Γερόντισσα Ἰουστίνα, τὴν περιέθαλψε πνευματικὰ καὶ σωματικὰ, μέχρι τὴν μετάβασί της ἀπὸ τὰ πρόσκαιρα στὰ αἰε διαμένοντα...

• **Εἶθε** ὁ Θεὸς νὰ ἀναπαύῃ τὴν ψυχὴν τῆς ἀειμνήστου Γεροντίσσης Εἰρήνης στὴν ἀχειροποίητο Μονὴ τῆς θαυματουργοῦ Προστάτιδος της! □

**Παρακλητικὸς Κανὼν
εἰς τὴν Ὑπεραγίαν
Θεοτόκον**

τὴν Ἰάτρισσαν

**Πόνημα
τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου
Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς
κ. Κυπριανοῦ**

**Ἔκδοσις: Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς.
Φυλὴ Ἀττικῆς, Σεπτέμβριος 2025.
Σελίδες: 40 (8 x 12 ἐκ.).**

• Διατίθεται δωρεάν.
• **Παραγγελίες:** Ἱερὰ Μητρόπολις Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς, (βλ. σελ. 2 τοῦ παρόντος). □

**Ἡ πνευματικὴ μας πορεία
πρὸς τὸ Σπήλαιον τῆς Βηθλεὲμ ἄρχισε...**

**«Κύριε, Σὲ διψῶ!...
... ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός Σοι!...».**

Ἡ καρδιά μου, γεμάτη πόθο, Σὲ ἐδίψησε...
Ὁ καύσωνας τῶν παθῶν τὴν ἔκανε κατάξηρη, ἄνυδρη...
Χριστέ μου, ἔχω ἄμεση ἀνάγκη νὰ ποτισθῶ ἀπὸ τὴν Χάρι Σου...
«Διεπέτασα πρὸς Σὲ τὰς χεῖράς μου!...».
Ἡ Μεγάλῃ Ἀναμονή!... Πρὸς τὸ Σπήλαιον, τὴν Πηγὴν!...
«Ἔστωσαν ὕμῶν αἱ ὁσφύες περιεζωσμέναι καὶ οἱ λύχνοι καιόμενοι!...».
«Ἀλλήλους Ἀγαπήσωμεν Ἐκτενῶς»!... (Λουκ. ιβ' 35)

15ῃ Νοεμβρίου 2025 ἐκ. ἡμ.
† Ἁγίων Μαρτύρων Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβιβίου
Ὁ Συνοδοπόρος Σας
Ἑλάχιστος Διάκονος τῶν τοῦ Χριστοῦ Προβάτων, Δεντίφ Ζωννύμενος
† ὁ Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανός

Ἐκκλησία Γνησίων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν ἐν Ἑλλάδι Ἱερὰ Σύνοδος

Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος

† ὁ Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ.κ. Καλλίνικος

Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται

† ὁ Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερόντιος
† ὁ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος
† ὁ Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος
† ὁ Δημητριάδος κ. Φώτιος
† ὁ Τορόντο κ. Μωϋσῆς
† ὁ Ἀμερικῆς κ. Δημήτριος
† ὁ Φιλίππων καὶ Μαρωνείας κ. Ἀμβρόσιος
† ὁ Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανὸς
† ὁ Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμης
† ὁ Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος

Σεβασμιώτατοι Ἐπίσκοποι

† ὁ Ἑτνα καὶ Πόρτλαντ κ. Αὐξέντιος

Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι

† ὁ Θεουπόλεως κ. Χριστόδουλος
† ὁ Πελαγονίας κ. Μάξιμος

Θεοφιλέστατοι Βοηθοὶ Ἐπίσκοποι

† ὁ Νικοπόλεως (Τζακάρτας) κ. Δανιὴλ
† ὁ Ταλαντίου κ. Καλλίνικος
† ὁ Ἀσπορίας κ. Βενέδικτος
† ὁ Ἰκορτὰ κ. Σίμων

Σχολάζοντες Ἀρχιερεῖς

† ὁ Μητροπολίτης πρώην Ἀμερικῆς κ. Παῦλος
† ὁ Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος
† ὁ Ἐπίσκοπος πρώην Πόρτλαντ κ. Σέργιος

Γραφεῖα Ἱερᾶς Συνόδου

- Κάνιγγος 32 (ὄροφος γ'), Τ.Κ. 106 82, Ἀθήναι.
- Ἀριθ. Τηλεφ.: (+30) 210 3828280.
- Συνοδικὸν Κέντρον Ἁγίας Φιλοθέης τῆς Ἀθηναίας.
Κλειδῆμον 6, Τ.Κ. 118 52 Πετράλωνα Ἀθήναι.
- Ἀριθ. Τηλεφ.: (+30) 210 3847365.
- e-mail: ecclesiagoc@gmail.com
- Ἐπίσημος Ἱστοσελίδα εἰς τὸ Διαδίκτυον: www.ecclesiagoc.gr

✠
Ἱερὰ Εἰκὼν

«Ὡ Πανόμνητε Μήτηρ»

† Μνήμη: 6η Ὀκτωβρίου.
Ρωσικὴ Εἰκὼν ΙΗ' αἰ.

•
Ἐπὶ τῇ ἱερᾷ Συνάξει Αὐτῆς
ἐγένινεν ἡ εἰς Ἐπίσκοπον Χειροτονία
(6η Ὀκτωβρίου 2007 ἐκ. ἡμ.)
καὶ ἡ Ἐνθρόνισις
(6η Ὀκτωβρίου 2013 ἐκ. ἡμ.)
τοῦ Μητροπολίτου Κυπριανοῦ

† Ὁ Μητροπολίτης Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανὸς

• Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανὸς ἐγεννήθη εἰς Βύρωνα Ἀττικῆς ἐν ἔτει 1948.

• Ἐχειροτονήθη Ἐπίσκοπος τὴν 6.10.2007 ἐκ. ἡμ.. Συνοδικῇ ἀποφάσει, διαποιμαίνει τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς, ἀποτελεῖ δὲ κανονικὸν Μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

• **Εἶναι:** Μέλος τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ἱεραποστολῆς. • Μέλος τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Κοινωνικοῦ Ἔργου. • Μέλος τοῦ Κατωτέρου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου. • Μέλος τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου διὰ Ἱερεῖς. • Ἐπίσης, διαποιμαίνει, ὡς **Τοποτηρητής**, τὰς νεοπαγεῖς Ἐπισκοπὰς **Στοκχόλμης Σουηδίας** (καὶ πάσης Σκανδιναβίας) καὶ **Γκλντάνι-Τιφλίδας** (καὶ πάσης Γεωργίας).

**Ὁ πολυσέβαστος καὶ πολυτίμητος Γέρων καὶ
Μητροπολίτης μας Κυπριανὸς († 2013)**

• Ὁ **Ἀείμνηστος** Μητροπολίτης Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανὸς ἐγεννήθη εἰς Ἀργίνιον ἐν ἔτει 1935.

• **Πνευματικὸν** ἀνάστημα τοῦ μακαριστοῦ Γέροντος Φιλοθέου Ζερβάκου († 1980), μετὰ τὴν εὐλογία καὶ καθοδήγησιν τοῦ ὁποῖου ἱδρύσεν ἐν ἔτει 1961 τὴν Ἱερὰν Ἀνδρῶν Κοινοβιακὴν Μονὴν τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης παρὰ τὴν Φυλὴν Ἀττικῆς.

• **Προσεχώρησε** μετὰ τὴν ὑπ' αὐτὸν Ἀδελφότητα εἰς τὴν Γνησίαν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος τὴν 3/16ην Ἰανουαρίου 1969.

• **Ἐχειροτονήθη** Ἀρχιερεὺς τὴν 7.2.1979 ἐκ. ἡμ. καὶ ἐξελέγη Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἑνισταμένων τὴν 5.4.1985 ἐκ. ἡμ.

• **Μὲ ἀπαράμιλλον** ἱεραποστολικὸν ζῆλον, ἱδρύσεν πολλὰς Ἑνορίας καὶ Ἱεραποστολικὰς Κοινότητες ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος.

• **Τὴν Πέμπτην**, 17/30.5.2013, μετὰ ἀπὸ σοβαρὰν ἀσθένειαν πεντέμισιν ἔτων, ἐντὸς τοῦ ταπεινοῦ Κελλίου Του, εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, παρέδωκε τὸ πνεῦμα αὐτοῦ εἰρηνικῶς εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος.

